

Af *Dohrmann* (FP) til socialministeren (25/5 76):

„Ministeren bedes oplyse, hvorfor et enkelt af Vietnambørnene ikke er blevet genforenet med resten af børnene, men er anbragt i en afdeling på Sølager under isolerede forhold.“

(Spm. nr. 504).

Begrundelse.

På et spørgsmål fra undertegnede den 12. maj 1976 om, hvornår de sidste af Vietnambørnene skulle løslades fra de lukkede afdelinger, oplyste ministeren, at der efter den 21. maj 1976 ikke ville være flere børn tilbage på de lukkede afdelinger, underforstået at alle omtalte børn efter nævnte dato ville være samlet på Skovholmgård.

Socialminister *Eva Gredals* svar (31/5 76):

I anledning af hr. *Dohrmanns* spørgsmål kan jeg oplyse, at den vietnamesiske dreng Binh den 19. maj 1976 blev overført fra den lukkede afdeling på Sølager til institutionens åbne afdeling.

Der har været særlige problemer vedrørende drengens placering sammen med de øvrige børn, og drengen har selv i forbindelse med tilbud om placering på andre institutioner udtrykt ønske om enten at forblive på Sølager eller at vende tilbage til Skovholmgård.

Personalet på Skovholmgård er i stadig kontakt med drengen, og der forhandles i øjeblikket om en evt. tilbagevenden.

Formanden:

Jeg minder om, at vi har endnu 16 sager til behandling, som alle gerne skal behandles inden døgnets udgang.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om adgangsregulering ved videregående uddannelser.

(Lovforslag nr. 247. Fremsat 6/5 76. Første behandling 13/5 76. Betænkning 25/5 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer samt spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Kristine Heltberg (SF):

Jeg skal naturligvis ikke være den, der prøver at holde folketinget i åndeløs spænding i endnu flere timer end højst nødvendigt, men jeg kan da ikke undlade at benytte denne anledning til endnu en gang at advare mod den form for adgangsregulering, der her er tale om, en adgangsbegrænsning, der netop i en arbejdsløshedsperiode er af en ganske særlig farlig karakter.

I denne forbindelse vil jeg atter en gang stille et spørgsmål til ministeren, som jeg har stillet i udvalget, og bede om at få det besvaret her: har ministeren i relation til begrebet erhvervs erfaring, som skal indgå som et led i optagelsesreglerne for dem, hvis studentereksamens karakterer ikke ligger højt nok, taget højde for, at også de folk, der har været arbejdsløse og derfor har en noget anden form for livserfaring end erhvervs erfaring, bliver taget med i den pulje af folk, der skal have suppleret deres karakter med erhvervs erfaring?

I denne forbindelse vil jeg meget gerne have ministeren til forhåbentlig at afkræfte et rygte, der har været fremme i pressen, om, at der skulle gøres forskel på den form for erfaring, der følger af værnepligten, og den erfaring, der følger af at have været militærnægter. Der har været tale om, at der skulle foreligge et udkast til en bekendtgørelse i den retning, nemlig at militærnægterne skulle stilles anderledes end de unge mennesker, der har aftjent deres værnepligt.

Derudover vil jeg blot atter pege på de urimeligheder, som jeg allerede har peget på ved de gentagne lejligheder, vi har drøftet dette problem, nemlig dette at foretage en adgangsbegrænsning netop i en periode med en så udbredt ungdomsarbejdsløshed. Det ville dog være en stor lykke for landet, hvis så mange som muligt af de unge mennesker fik lært så meget som muligt i denne periode i stedet for at måtte bede om støtte i form af arbejdsløshedsunderstøttelse eller socialhjælp.

Jeg vil videre pege på det socialt farlige i de kriterier, der er blevet stillet. Adgangsregulering synes under alle omstændigheder at være et meget forkert indgreb i den nuværende situation, men specielt adgangregulering på grundlag af studentereksamenskarakterer forekommer at være særdeles ubegrundet, og jeg synes ikke, vi i udvalget